

МИЛОСТИВ ХРИСТИЯНИН ЛИ СИ ?

Дейвид Уилкерсън
2 Декември 1996

„Но вие обичайте неприятелите си, правете добро, и заемайте, без да очаквате да приемете назад; и наградата ви ще бъде голяма, и ще бъдете чада на Всевишния; защото Той е благ към неблагодарните и злите. Бъдете [прочее], милосърдни, както и Отец ваш е милосърден. Не съдете, и няма да бъдете съдени; не осъждайте, и няма да бъдете осъждани; прощавайте, и ще бъдете простени” (Лука 6:35-37)

Вероятно си спомняте историята на Содом и Гомор, разказана в Битие. Два ангела, приличащи на хора, се приближиха до портите на Содом. Те най-вероятно бяха облечени като всеки друг човек.

Племенникът на Авраам, Лот, седеше край портата, вероятно изпълняващ някоя важна длъжност (той може би беше един от градските старейшини, които посрещаха посетителите). Когато Лот видя двамата странника, той ги поздрави, като вероятно разбираше в духа си, че в изражението на лицата им имаше нещо свръхестествено.

Когато ангелите казаха на Лот, че ще спят на улицата в онази нощ, той се ужаси. Библията ни казва, че Лот беше праведен човек, който живееше в един зъл град, пълен с хомосексуални банди – похотливи, жестоки изнасилвачи, които търсеха жертвите си. Душата на Лот се измъчваше поради невероятното зло, което виждаше в Содом. Това общество ставаше все по-зло с всеки изминал ден. В крайна сметка греховете на Содом достигнаха до небето и Бог изпрати два ангела да разгледат града.

Лот незабавно ги покани да пренощуват у дома му. Той настояваше толкова много, че ангелите се съгласиха да отидат с него. Така че Лот ги заведе у дома си и ги нахрани. Но преди ангелите да си бяха легнали, на улицата излезе една шумна, банда хомосексуалисти. Те наобиколиха къщата на Лот и тропаха по вратата крещейки: „Изведи двамата мъже! Дай ни ги, за да ги познаем“, което означава: „Изведи ги навън, за да спим с тях.“

Каква невероятна, грозна сцена! Тези подивели мъже искаха да изнасилват двамата посетители групово. Лот беше толкова отчаян, че направи нещо немислимо – той предложи двете си дъщери на бандата! Той им каза: „Нека ви дам дъщерите си вместо тези мъже. Можете да правите с тях каквото си искате.“ Като баща на две дъщери не мога да разбера действията на Лот. Не ми го побира ума!

След като Лот отказа да предаде двамата мъже, жителите на Содом го избутаха настрана, за да разбият вратата. Ангелите, несъмнено използващи свръхестествена сила, издърпаха Лот в къщата и затвориха вратата. В този момент те бяха видели достатъчно и знаеха, че трябва да действат.

Първо те ослепиха бандата. Говорете ми за ослепителната сила на похотта – дори и след като ослепяха, жителите на Содом залитаха напред назад и се опитваха да намерят вратата на къщата на Лот. Бяха осъдени, а дори и не го знаеха!

След това ангелите дръпнаха Лот настрана и му казаха: „Сутринта ще унищожим това място. Викът на злото е твърде силен в Господните уши! Сега отиди и предупреди зетьовете си, че всички трябва да напуснат града. На зазоряване ти и семейството ти трябва да излезете от тук. Не можем да направим нищо, докато не си отидете!“

Рано на следващата сутрин Лот се опита да събуди зетьовете си. Но Библията казва, че те му се присмяха. Те вероятно му се изсмяха, обърнаха се на другата страна и продължиха да спят. Така че ангелите казаха на лот: „Тръгвай! Вземи жена си и дъщерите си и се махни от града. Бягай и не се обръщай назад!“

Но Лот се бавеше. Поради някаква причина той не можеше да тръгне. Независимо от всичко, което беше видял в Содом, независимо от предупрежденията на ангелите, той се бавеше. Изведнъж ангелите сграбчиха него и семейството му за ръка и буквално ги изхвърлиха от Содом. Ангелите предупредиха: „Ще има наказание. Бягайте към планините – сега!“

Нека те попитам: защо Бог изпрати ангели, които да спасят семейството на Лот? Ние знаем, че Лот и дъщерите му накрая бяха спасени от Содом, но двамата му зетя и жена му бяха убити. Защо беше спасен Лот? Защо Бог изпрати ангели, които буквално да извлекат този човек от гибел?

Дали беше поради морала на Лот? Дали беше понеже Бог видя нещо велико в него? Не! Отговорът е много прост: „Затова мъжете хванаха за ръка него...и го оставиха вън от града, понеже ГОСПОД го пожали.“ (Битие 19:16). Бог беше милостив към Лот!

Аз разглеждам Лот като вярващия от последните дни, който живее в зло общество, което скоро ще бъде осъдено. В този момент Америка е готова да бъде унищожена, нацията ни вече е съдена. А Лот изобразява църквата на праведния остатък във всичко това, защото Библията нарича Лот праведен човек (виж 2 Петрово 2:6-8).

Но ако Божията църква днес е праведна, това е само поради кръвта на Исус Христос, а не поради това, че Господ е видял нещо добро или морално в нас. Само поради огромната Си милост Той дойде при нас и ни извлече от съда, дори и когато се бавим да оставим греха си!

Помисли за това: когато ти се спаси, Божият Дух те хвана за ръка и буквално те издърпа от греховете ти и те постави отвъд обсега на злото и бунта. Той те изведе от наказанието на Содом. А ти вероятно не излезе от там доброволно; може би Той трябваше да те води, както направи с Лот.

Само поради Божията милост народа Му е опазен днес!

Ние виждаме греховете на нашето общество да се трупат до небето: чувствеността и злото стават все по-смели. Как става така, че не сме погълнати от тях? Защо не сме били завлечени от моралния срыв?

Можете да говорите за злия Содом, но чели ли сте вестниците напоследък? Позволете ми да споделя новините само от един ден, които прочетох наскоро в „Ню Йорк Сити Дейли Нюз“:

“Майкъл, 24 годишен, убил и разчленил тялото на 62 годишния си любовник. Възрастният мъж бил удушен от Майкъл с найлонова торбичка. Той хвърлил тялото в багажника на колата, карал до Лексингтън, Кентъки, и там разчленил тялото и хвърлил частите в кофите за боклук. След това Майкъл купил детектор за метал и претърсил дома на жертвата си за злато. Любовникът му бил споделял, че в апартамента му имало злато.”

“Една жена от Бронкс беше простреляна и критично ранена след като била нападна от бившия си съпруг. След като атакувал бившата си съпруга, Луис се самоубил с куршум в главата. В колата му полицията намерила съдебно решение, с което жена му се сдобила наскоро. Луис я сварил с приятеля ѝ и в гнева си изстрелял 2 куршума в стомаха ѝ. Луис избягал на две преки разстояние, след което се прострелял в главата и умрял на улицата.”

“Училищата са изпаднали в хаос понеже 6-7 годишни момчета целуват момичетата и им пишат мръсни бележки. Едно 7 годишно момче откъснало копче от полата на момиче. Все повече деца биват обвинявани в сексуално насилие. Това се е превърнало в проблем за нацията.”

“Двойка от Богота, Колумбия, която има 18 деца продала две 6 месечни близначета за 300 долара и малко парче земя. Семейството било пратено в затвора. Изглежда децата били продадени на интернационална мафия, която прекарва деца зад граница.”

В същият ден в „Ню Йорк Поуст“ се появили тези новини:

“5000 души изпълниха една гимназия, за да кажат последно сбогом на две брутално убити мажоретки. Близначките бяха обявени за изчезнали след като не отишли на училище. Разчленените им тела бяха намерени разпръснати на няколко мили разстояние. Телата също така били смазани.”

“Едно тяло беше измъкнато от река Харлем, ръцете му липсвали. Счита се, че това е тялото на наркопласьор на име Ейнджъл.”

В този момент трябваше да спра да чета. След това изведнъж проумях: Битие не съобщава за никакви разчленени тела в Содом и Гомор. Нямахме записки за продадени бебета, за убийства сред банди, за аборти. Доколкото знаем, те не бяха направили нищо такова. Нито пък в Содом имаха телевизия и филми, които прославяха насилието. Нямаха театрален бизнес, който да прославя секса.

Но след Содом грехът е разполагал с хиляди години, за да узрее и да стане още по-мръсен, зъл, подъл. Всъщност, Библията казва, че грехът непрестанно ще се умножава. А в това поколение, което е много по-жестоко, кръвожадно и зло от Содом и Гомор, единствената причина, поради която сме в състояние да отидем в Божия дом е вечната милост на Исус Христос! Милостта буквално ни е извлякла от наказанието и ни е отделила от злия живот, който сме водили, дори и когато се бавехме и не желяехме да оставим греховете и удоволствията си!

Тук, в Таймс Скуеър Чърч, има много хора, които Бог е изтеглил от алкохолизма, проституцията, наркоманията и прелюбодейството. Те знаят, че Той не ги е извлякъл поради нещо добро в тях, а само защото е милостив: „... изведоха го и поставиха го въвн от града; понеже Господ го пожали.“ (Битие 19:16)

Представете си Лот на безопасната планина, как гледа към Содом, докато той гори долу. Несъмнено той скърбеше поради загубата на жена си и зетьовете си. А сега целият град се сригваше в пепел пред очите му заедно с хилядите му жители.

Не се ли чудите какво трябва да си е мислел Лот, докато гледаше тлеещите въглени на града? Вероятно се питаше: „Защо ме спаси, Господи? Защо хиляди хора изгоряха и се превърнаха на пепел, а аз съм тук в безопасност? Защо ме спаси?“

Може би си си задавал същия въпрос: „Защо мен, Господи? Защо не лежа на улиците полумъртъв? Защо не съм една от милионите изгубени души, които проклинат Господното име, които пируват безпомощно, обладани от демони? Защо си спасил всички тези хора в църквата? Защо те не седят в някой бар пияни или не лежат в някоя празна стая полудели от дрога?“

Казвам ти – поради абсолютната Божия милост! Господ, в милостта Си към нас, ни изведе от това обречено общество. Всички ние заслужавахме да умрем, но Той имаше милост към нас!

Не можеш да четеш историята на Божите дела в Израел без да се изумиш колко милостив беше Той към тях

Във Второзаконие 4-а глава Моисей предупреди Израел, че „в онова време“ те щяха да се развратят, да си направят изваяни идоли и да вършат зло, което щеше да ядоса Бог. И ако направеха това, Бог щеше да ги накаже, да ги разпръсне и да ги предаде на идолопоклонство.

Израел обръщаше гръб на Господ много пъти, непрестанно се връщаше към греха. Но Господ никога не се отказа от народа Си. Той им полазваше милост непрестанни, протягаше се към тях с любов и състрадание: “Но ако от там потърсите Господа твоя Бог, всеки от вас ще го намери, ако го потърси с цялото си сърце и с цялата си душа. Когато се намериш в скръб, и всичко това те постигне, ако най-последно {Еврейски: в последните дни.} се обърнеш към Господа твоя Бог и послушаш гласа Му, то, понеже Господ твоят Бог е Бог милостив, Той няма да те остави, нито ще те изтреби, нито ще забрави завета, за който се е клел на бащите ти.” (Второзаконие 4:29-31)

Каква невероятна картина – Бог остана с Израел въпреки, че те Го разгневиха. Той ги храни, облича и ходи с тях през пустинята през всички тези години. Това е абсолютната Божия милост!

Колко пъти си предавал Господ? Колко често са ти минавали зли помисли, неща, за които не си считал, че си в състояние да си помислиш дори? Колко пъти си говорил с омраза на хората? Колко неща си направил, които не приличат на Исус и са наранили Святия Дух? Колко пъти непокорството ти е навличало на главата ти всевъзможни изпитания, скръб и страдание?

Но точно, когато заслужаваше да бъдеш наказан, да бъдеш посрамен публично, понеже беше съгрешил срещу Божията любов, Бог те прегърна и ти показа милост. Той не те изостави, нито те унищожи. Той изпитваше състрадание към теб. И постави в сърцето ти желанието да се върнеш към Него и да Му се покориш!

Надявам се, че докато четеш това послание не си казваш самодоволно: „Това не се отнася за мен.“ Призовавам те да премахнеш от ума си всяка мисъл, че някога си заслужавал Божията милост! Никой от нас не заслужава да бъде там където е днес. Никой от нас не е получил милост поради някаква лична добрина. Не! Вместо това ние викаме като псалмиста: „Защото милостта Му към нас е голяма...“ (Псалм 117:2). „Но, Господи, Ти си Бог многомилостив и благодатен, Дълготърпелив и изобилващ с милост и вяност.“ (86:15)

Имам един въпрос към всеки, който чете това послание: Признаваш ли, че Бог е бил милостив и добър към теб? Не е ли бързал да се гневи относно греховете и провалите ти?

Това поставя един друг въпрос: в резултат на това ти милостив християнин ли си към другите? „Бъдете [прочее], милосърдни, както и Отец ваш е милосърден.“ (Лука 6:36). „... А праведният постъпва благо и дава.“ (Псалм 37:21)

Тук, в Таймс Скуеър Чърч, ние имаме 30 дневно молитвено събрание 24 часа в денонощието, като стотици хора призовават Бог през цялото време. Молим Господ да ни помогне да достигнем изгубените, да ни покаже как да предупредим невярващите и върналите се към греха хора.

Но по време на тези молитвени събрания Святия Дух започна да се разправя с мен и аз се зачудих дали молитвите ни имат правилното удареие. Може би вместо това трябваше да се молим за себе си – в крайна сметка защо Бог би изпратил новоповярвали сред нас, ако не сме в състояние да приемем тези нуждаещи се хора с добрина, милост и благодат? Не трябваше ли да се молим за липсата ни на милост и добрина към другите християни? Не трябваше ли да знаем, че Бог няма да ни даде по-голяма любов за изгубените души, докато не приличаме на Него – пълни със състрадание, добри, дълготърпеливи, изобилстващи от милост?

Можех да си представя новоспасени християни идващи в църквата ни, които не изглеждаха много святи или осветени: млади жени с къси поли, млади мъже на плитки. Не можех да не си помисля: „Колко ли безмилостни светии ще видят тези младежи и ще кажат: „Ходи да се подстрижеш преди да дойдеш пак тук“, или пък: „Ходи си облечи подходяща рокля“?

Спомням си когато бях млад евангелизатор, проповядвах на 5000 души в Лос Анджелис. Поне 2000 от тях бяха християнски хипита. Те току що бяха новородени и бяха излезли от хипи културата. Много от тези млади хора се бяха проснали на пода, без обувки, имаха дълга коса и дрипави дрехи. Тази вечер се бях издокарал със синьо сако и хубава вратовръзка, модерни панталони и лъскави обувки. Когато се качих на сцената, започнах да се карам на онези деца и им казах: „Някои от вас изглеждате ужасно. Облечете си някакви хубави дрехи и се подстрижете преди да дойдете тук утре вечер!“

След службата зад сцената ме посрещна делегация от онези дългокоси, млади християнски хипита. Един от тях прокара пръст по яката на модерното ми сако и каза: „Какъв красив костюм.“ Тогава той ме погледна и каза: „Брат Дейв, не можахме да видим Исус тази вечер.“ „Защо?“ - попитах аз. „Дрехите ти ми попречиха“ - отговори той. Аз ги разглеждах като дрипльовци, а те си мислеха, че съм прекалено издокаран.

Онези деца не ми се подиграваха. Те бяха искрени. Плачеха докато ми казваха: „Ние вярваме, че си Божи човек, но ти липсва нещо.“ Аз знам, че ми липсваше милост. Никога след това не съм правил забележки по този въпрос. Бог ме научи нещо тежко, нещо, което се моля да остане в сърцето ми.

Нека ви кажа следното: много християни мислят, че е достатъчно да бъдат чисти и осветени. Мислим си, че това е проблем номер едно и че всичко, което трябва да правим, е да се въздържаме от зло, да излезем от света и да останем чисти. След като не пушим, пием, прелюбодействаме и блудстваме, си мислим, че сме чисти.

Никой не е проповядвал по-силни послания за светостта и чистотата от мен през изминалите години. Но според Яков, чистотата е определено най-важния въпрос. „Но мъдростта, която е от горе, е преди всичко чиста, после миролюбива, кротка, отстъпчива, пълна с милост и добри плодове, безпристрастна и нелицемерна.“ (Яков 3:17). Да, първо трябва да бъдем чисти. Но милостта, благодатта и добротата трябва също да бъдат там.

“Защото съдът е немилостив към този, който не е показал милост. Милостта тържествува над съда.” (Яков 2:13)

Може да имаш най-чистото сърце в църквата, може да си най-неопетнения, и все пак да си зъл и лош, без да притежаваш добрина! Ужасен е срамът в Христовото тяло от това, че хората по улиците могат да са по-добри и нежни от мнозина в църквата. Чух една християнка да казва на мъжа си: „Скъпи, не искам много от теб. Просто те моля да се отнасяш с мен толкова добре колкото и към приятелите ти. Моля те, говори с мен по начина, по който говориш с тях. Нека бъде като онези, с които се събираш когато не си у дома.“ Какъв срам, че някоя жена въобще трябва да моли за това от християнския си съпруг!

Някои от най-свадливите, спорещи, хапливи, зли хора са онези, които твърдят, че са изпълнени с Духа вярващи. Много от тях са верни в даването на десетък, никога не пропускат служба, неопетнени са от света. Но те гледат на лице, показват милост само на онези, които са добри към тях. В тях няма нежност или добрина. Те по-скоро биха разпънали на кръст и унищожили някой брат или сестра с клюки, отколкото да им покажат милост. Мразиш да се навърташ около тях, понеже знаеш, че ще те разкъсат!

Нека ви кое приемам аз за причината за цялото зло и безмилостност в Божия дом: християни, които не показват милост, които съдят другите, които действат и говорят нелюбезно – никога не са разбрали и оценили Божията милост към тях самите.

Някои християни са груби и непростителни понеже никога не са разбрали колко близо до това да бъдат осъдени са били в един момент. Те никога не са се замисляли за изключителната греховност на собствените си грехове, приели са лековато дълга си от грях, както и милостивата Божия благодат към тях. Те не са разбрали колко наистина мръсни и грозни са били греховете им и от колко много благодат и милост са се нуждаели!

Исус разказа притча за един слуга, на когото му беше простен огромен дълг. Този човек получи благодат и милост от господаря си. Но прие благодатта и милостта за даденост! Веднага, след като беше опростен, той излезе и започна да души човек, който му дължеше малка, незначителна сума: „Плати ми това, което ми дължиш!“ Когато човекът го помоли за милост, той отказа и прати длъжника си в затвора.

Защо този човек беше толкова непростителен? Защо нямаше милост? Защото не мислеше за собствената си безполезност! Той не разбираше колко е безпомощен, колко невероятно грешен беше неговия грях. Не оценяваше опасността, в която беше, колко близо беше до смъртта преди да му бъде показана милост. Всъщност, когато господарят разбра колко лош е бил този човек към длъжника си, той го хвърли в затвора до живот. Докато работех над това послание Господ ме спря и ми каза: „Дейвид, забрави посланието си сега. Искам да ти говоря за твоя осъдителен дух, за твоята липса на милост.“

Помислих си: „За мен, Господи? Аз съм един от най-милостивите проповедници в Америка.“ Но Той започна да ми показва всички неща, които съм казвал на млади проповедници – неща, които бях избълвал остро. След това ми напомни за всички безчувствени неща, които бях казал на хора, които се бяха провалили, хора, които бях отписал.

Този момент ме помете изцяло. Плаках пред Господ. Когато попитах Бог как е възможно това, Той отговори: „Забравил си какво съм направил за теб – невероятната милост, която трябваше да ти покажа. Колко пъти съм те измъквал от нещо, което можеше да те унищожи? Нямаше да си тук без милостта Ми!“

Възлюбени, трябва да погледнеш ямата, която си изкопал в собствения си живот – ямата, в която щеше да бъдеш без Божията милост – преди да покажеш милост на някого. Само тогава ще можеш да кажеш: „О, Господи, знам какво си направил за мен. Можеш да направиш същото и за моя приятел, който живее в грях. Преди аз бях зъл в очите Ти. Не мога да съдя този приятел, понеже Ти ми показа милост!“

От тук трябва да започнеш! Достатъчно честен ли си в сърцето си, за да си признаеш: „Наистина искам да съм милостив, любящ, мил и добър. Но трябва да си призная – не съм най-милият християнин. Не показвам милост така както трябва. Ядосвам се бързо, езикът ми е остър. Обикновено съдя хората твърде бързо и се отказвам от тях лесно. Не съм толкова нежен колкото трябва.“

Възлюбени, това послание няма за цел те ограничи или да те поучава. По-скоро аз вярвам, че имам слово на надежда за теб. Нека ти обясня защо все още не си достигнал на това място – защо ти е трудно да бъдеш милият, добър, милостив християнин, който искаш да бъдеш.

Виждаме отговора в Псалм 119. Тук псалмистът прави силно изявление: „Моля Ти се, нека ми бъде Твоето милосърдие за утеха Според словото Ти към Твоя слуга.“ (Псалм 119:76). Смиълът тук е: „О, Господи, Словото Ти ми казва, че трябва да се утеша от това, че Си милостив и пълен със състрадание към мен. Позволи ми да извлека утеха от тази велика истина!“

Ако видиш думите „милостив“ и „милост“ в конкорданса, ще намериш стотици значения. Божието Слово ни залива с множество обещания за чудесната Му благодат, доброта и състрадание. Той иска да ни покаже, че е милостив, дълготърпелив, бавен да се гневи поради провалите, слабостите и изкушенията ни.

Всички Божи обещания за милост са ни дадени, за да ни утешат по време на изпитанията ни. Когато предадем Бог, ние мислим, че Той ни е ядосан, че е готов да ни съди. Но вместо това Той иска да знаем: „Ще те избавя. Просто се покай. Не съм ти ядосан. Аз съм милостив, пълен съм с благодат и те обичам. Утеши се чрез това!“ Колко е утешително да знаем, че милостта Му никога няма да се оттегли от нас. Колко е утешително да знаем, че когато съгрешим или се провалим, милостта и любовта Му към нас стават още по-силни.

Но докато не започнем да черпим от милостта, която ни показва Бог, ние не сме в състояние да утешаваме другите. Само когато преживеем абсолютната милостивост на Бог, ние ще разберем, че има поток от милост, който се лее към всички хора около нас. Ставаме милостиви понеже самите ние живеем в Божията милост!

Искам да ти покажа една важна истина, която Святия Дух иска да видиш!

Всеки път когато покажеш милост, всеки път когато си мил към някой вярващ, ти даваш утеха. Един човек от нашата църква ме спря след една служба наскоро. Той каза: „Брат Уилкерсън, нека Ви кажа защо посещавам тази църква. Майка ми почина съвсем наскоро. Тя беше 90 годишна. Беше прикована на легло през последните 4 години и аз се грижех за нея.

В църквата, която посещавах, всяка неделя трябваше да си тръгнам по-рано от служба, за да се грижа за нея. Не след дълго на пастира му писна от това. Той ми каза пред цялото събрание: „Ако ще си тръгваш, тръгвай си сега, преди да съм започнал да проповядвам.“

Тук, в Таймс Скуеър Чърч, никой никога не ми е казал и дума за това, че си тръгвам по-рано. Това може да изглежда маловажно, но за мен е нещо голямо. Не се налагаше да обяснявам на никого тук, че си отивам у дома, за да се грижа за майка си.“

Ето тук трябва да бъде показана милост – в малките, ежедневни неща. Понякога милостта може да бъде просто усмивка или ръка, която прегръща нечие рамо. Може да е просто съчувствено изражение на лицето или дума към някой, който изпитва болка.

Но никога няма да можеш да покажеш милост, ако непрестанно си мислиш: „Бог трябва да ми е ядосан. Ще се проваля, знам го. Такъв съм си аз!“ Не можеш да се радваш на Божията милост и любов, ако винаги си мислиш, че си на една крачка от ада.

Как можеш да дадеш утеха на другите, когато самият ти все още не си научил как да се утешаваш от Божията милост към теб? „... за да можем и ние да утешаваме тия, които се намират в каквато и да била скръб, с утехата, с която и ние се утешаваме от Бога... ако ни утешават, това е за вашата утеха [и спасение]“ (2 Коринтяни 1:4, 6).

Това е основната причина, поради която толкова много християни не са милостиви: понеже никога не са били утешени от Божията милост към тях. Те не знаят как да си почиват в милостта Му. Чували са, че Бог е милостив и се надяват, че Той ще бъде милостив към тях, но не са сигурни в това. Нямаутешителен мир!

Но милостивите християни са утешителите на Господ. Те могат да покажат и да говорят с милост и доброта, понеже са изпитали невероятната утеха на Божията милост над себе си.

Когато съм изправен лице в лице с някой, който е паднал, чието минало е зло, а плътта ми може да иска да го смърти и отхвърли, аз си припомням колко милостив е бил Бог към мен, как ме е утешавал с любовта и състраданието Си, когато съм се нуждаел от това. И изведнъж си спомням: Исус дойде за да потърси изгубеното. Милостта Му е протегната към всички. Всичко е възможно за Бог.

След това сърцето ми се смекчава. Мога да погледна този грешник и да си кажа: „Господи, аз не бях по-добър. В очите Ти аз бях точно толкова зъл. Ти ми прости. Помогни ми да му простя!“ Вече мога да действам като утешител, да му дам любов и нежно състрадание, понеже чрез утехата, с която съм бил утешен, аз съм в състояние утешавам онези, които също се нуждаят от утеха.

Християнино, не се нуждаеш от лекции, от това да те смазват с думи. Нуждаеш само от това да потърсиш в Божието Слово и да повярваш всичко, което Той е казал за милостта Си към теб. Така че успокой притеснената си душа като приемеш Словото Му. Бъди утешен в Божията милост към теб и тя ще се лее от теб към другите!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1996 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Are You a Merciful Christian?](#) / [Милостив християнин ли си?](#)